

15 juni 2004

# Hof van Cassatie van België

## Arrest

Nr.

1.

eiseres, beklaagde,

2.

, met zetel te

3.

, met zetel te

,

eiseressen, civielrechtelijk aansprakelijke partijen,

met als raadslieden Mr.

en Mr.

, advocaten

bij de balie te

**tegen**

verweerster, burgerlijke partij.

## I. Bestreden beslissing

De cassatieberoepen zijn gericht tegen het arrest, op 14 januari 2004 gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen, correctionele kamer.

## II. Rechtspleging voor het Hof

Raadsheer heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal heeft geconcludeerd.

### III. Cassatiemiddelen

De eiseressen stellen in een memorie vier middelen voor. Die memorie is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

#### IV. Beslissing van het Hof

### A. Onderzoek van de middelen

## 1. Eerste middel

Overwegende dat in zoverre de eiseressen een schending van de Grondwet door artikel 146 Stedenbouwdecreet 1999 aanvoeren, het onderzoek daarvan het Hof zou verplichten tot een grondwettigheidsonderzoek waartoe het niet bevoegd is;

Dat het middel in zoverre niet ontvankelijk is;

Overwegende dat voor het overige aan de legaliteitsvereiste zoals bedoeld in de artikelen 7 EVRM en 15 IVBPR, is voldaan wanneer een strafbepaling, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft;

Dat aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter;

Overwegende dat artikel 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999, onder meer bepaalt dat de strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in artikel 146, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, Stedenbouwdecreet 1999,

niet geldt voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden;

Overwegende dat, anders dan het middel aanvoert, die bepaling het mogelijk maakt voor een beklaagde de feiten en nalatigheden te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengt;

Dat deze bepaling bijgevolg aan de legaliteitsvereiste voldoet;

Dat het middel in zoverre faalt naar recht;

## **2. Tweede middel**

Overwegende dat, anders dan het middel aanvoert, de appèlrechters oordelen dat de instandhouding van de wederrechtelijk opgerichte bouwwerken van de telastlegging C.III “(...) *voor de omwonenden een onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder uit(maakt) waarbij geen vergelijking meer bestaat met het kleine bedrijf dat ter plaatse in 1953 gevestigd werd*”;

Dat het middel feitelijke grondslag mist;

## **3. Derde middel**

Overwegende dat artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999 moet worden gelezen in context van artikel 159 Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en rechtbanken geen gevolg geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen;

Dat krachtens die laatste bepaling, het tot de bevoegdheid van de rechter behoort om de vordering bedoeld in artikel 149 Stedenbouwdecreet op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwendings berust;

Dat meer bepaald de rechter moet nagaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen;

Dat mocht blijken dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede

15 juni 2004

ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de rechter deze vordering zonder gevolg moet laten;

Dat het hem evenwel niet behoort de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen;

Dat het middel faalt naar recht;

#### **4. Vierde middel**

Overwegende dat het middel opkomt tegen de beoordeling van feiten door de rechter en het Hof verplicht tot een onderzoek van feiten waarvoor het niet bevoegd is;

Dat het middel niet ontvankelijk is;

#### **B. Ambtshalve onderzoek van de beslissing op de strafvordering**

Overwegende dat de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht zijn genomen en de beslissing overeenkomstig de wet is geweest;

**OM DIE REDENEN,**

**HET HOF,**

Verwerpt de cassatieberoepen;

Veroordeelt de eiseressen in de kosten.

Gezegde kosten begroot op de som van honderd dertien euro vijftenvijftig cent verschuldigd.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, tweede kamer, te Brussel, door \_\_\_\_\_, afdelingsvoorzitter, en de raadsheren \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, en uitgesproken in openbare terechtzitting van vijftien juni tweeduizend en vier, door afdelingsvoorzitter \_\_\_\_\_, in aanwezigheid van advocaat-generaal \_\_\_\_\_, met bijstand van eerstaanwezend adjunct-griffier \_\_\_\_\_.